

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordinariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Decisio CXV. Episcopus in diæcesi[sic!] habet fundatam intentionem tam
de jure communi, quàm vigore Concilii in approbationibus confessorum, &
qui contrarium prætendit, debet hoc probare per ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

rentiosa, non de voluntaria, nec potest fieri illatio de exemptione Clericorum ad exemptionem loci, præsertim cum verba sententiæ sint stricti juris, nec debeant plus operari, quàm de necessitate important, ut in terminis sententiæ fuit dictum in hac causa 12. Januarii 1609. coram me.

DECISIO CXV.

Episcopus in diæcesi habet fundatam intentionem tam de jure communi, quàm vigore Concilii in approbationibus confessorum, & qui contrarium prætendit, debet hoc probare per Apostolicum privilegium.

R. P. D. Ubaldo.

Decis. 655. par. 3. r. 66.

Calaguritana jurisdictionis de Nagera.

Veneris 20. Martii 1615.

SUMMARIUM.

- 1 Episcopus in sua diæcesi habet fundatam intentionem quoad approbationem confessoriorum.
- 2 Mantentio datur ex sola juris assensu, absque alia probatione possessionis.
- 3 Et quid si juris assensu reddatur tur-
- 4 Concilium an derogaverit juri quæsitio ex sententia.
- 5 Abbas non presumitur habere jura Episcopalia, nisi probetur, & ostendatur privilegium Apostolicum.

Fuerat in hac causa resolutum usque de anno 1611. die 6. Junii coram Reverend. Attribaren. dandum esse mandatum de manutenendo Episcopo Calag. in quasi possessione approbandi Confessoriorum in Ecclesiis S. Crucis, & S. Michaelis oppidi de Nagera, & cum pro parte moderni R. Episcopi instaretur pro relaxatione mandati prædicti, Abbas B. M. de Nagera ord. S. Benedicti advocatus petiit, & obtinuit iterum

iterum audiri super eisdem. Et DD. unanimiter perstiterunt in decisis, fuit enim jam per plures decisiones firmatum dictum Monasterium S. Mariæ de Nagera esse in diœcesi Calaguritana, videlicet 4. Julii 1603. & 16. Januarii 1604. coram bon. mem. Penia, & rursus 26. Junii ejusdem anni, & 5. Maii 1608. coram Reverend. Atrebaten. & id etiam fuit pro ratione adductum coram eod. 12. Jan. 1609. quod ulterius confirmabant Domini tum ex enunciativa Benedicti Papæ in confirmatione sententiæ Roberti data pro parte Monasterii, in qua expressè enunciatur Prior & conventus B. Mariæ de Nagera Cluniacensis Ordinis Calaguritanae diœces. tum quia præteritis Monasterii est fundata super privilegiis, & exemptione, ut in dicta sententia n. 19. que exemplo præsupponit dictum Monasterium esse in diœcesi, ut bene per Rotam decis. 207. n. 2. & 3. par. 3. divers. & fuit dictum in Constantiensi jurisdictionis 18. Maii 1601. coram Reverend. Atrebaten. & in Sipontina jurisdictionis 24. Maii 1613. & in eadem 14. Martii 1614. coram Reverend. Damasceno.

2. Hoc igitur stante, quod dictum Monasterium sit in diœcesi Calaguritana, Episcopus habet intentionem fundatam de jure communi, c. omnes B. sic. ca. 16. q. 7. cum Episcopus de off. ordin. in 6. c. conquirentes, extra eod. tit. Verall. dec. 306. p. 1. & dec. 201. p. 2. & in specie quoad approbationem Confessoriorum, est text. in Clem. duodecim §. ac deinde, & ibi Vital. & alii de sepult. & est expressum in S. Conc. Trid. sess. 23. c. 15. de reform. cujus dispositio est clara, quod nemo admitti possit ad confessiones secularium audiendas, nisi sit approbatus ab Episcopo, quocumq; privilegio, & consuetudine etiam immemorabili non obstante, & fuit declaratum per S. Cong. Conc. Trid. interpretum, uti fuit dictum in hac causa 26. Jun. 1604. coram Rever. Atrebaten. unde ex hac sola assentientia juris certum est Episcopo competere manutentionem absque alia approbatione possessionis, c. cum persona, ubi Doct. omnes de priv. in 6. Verall. dec. 306. par. 1. & dec. 201. & seq. par. 2. Raz. dec. 145. n. 6. par. 2. divers. & fuit dictum in hac causa 12. Novemb. 1609. coram Rever. Atrebaten. & prius 5. Maii 1608. in eadem causa coram eodem. Et fuit resolutum in una Veronen. jurisdictionis 18. Martii 1596. coram bon. mem. Card. Pamphilo, & in aliis.

3. Nec videbatur applicari limitationem, quæ adducebatur pro Monasterio, videlicet, quod assentientia juris non suffragatur, quando per actus contrarios redditur turbida, & ideo sit omittendum iudicium possessorium, ut servavit Rota in pluribus causis, & præsertim in Lucen. seu nullius. 4. Maii 1598. coram Seraph. & in alia Montis Regalis 4. Novemb. ejusdem anni coram Penia. Quia respondetur, quod isti actus non probantur, & quatenus probarentur etiam ad adducendam immemorabilem censentur sublati per Conc. Trid. per quod derogatur etiam consuetudini immemorabili, ut dictum est, præsertim cum Abbas non doceat ex dd. a sibus acquisivisse quasi possessionem sciente & patiente Episcopo, pro ut requiritur l. 2. ubi glos. c. de serv. & ag. c. cum Ecclesia, ubi Rep. n. 64. de caus. poss. & prop. Puz. dec. 360. n. 10. l. 1. Rot. in d. Sipontina jurisdictionis

tionis 14. Martii 1614. coram R. Damasceno, & quatenus probaretur Confessarios habuisse licentiam ab Abbate, non tamen inde inferitur, quod non habuerint etiam ab Episcopo, ut in similibus terminis fuit resolutum in una Bonon. juris concedendi licentiam 7. Junii 1585. coram Orano.

Nec obstare videbatur præcipuum fundamentum informandi pro Abbate, quod S. Concilium derogaverit consuetudini immemoriali, non tamen videtur sustulisse jus quæsitum Abbati vigore concordie, vel arbitraris sententiae Roberti, & à Sede Apostolica ex certa sententia confirmatae, propter duplex vinculum, juxta not. in Clem. dudum in ver. pacta de sepult. cum aliis adductis in una Seguntina jurisdictionis 27. Novemb. 1587. coram Gispio, quia ultra in dicta sententia nullum verbum legitur de approbatione Confessariorum, ut jam decisum est coram Rever. Atrebaten. Re-spondebatur etiam dictam sententiam, & inde secutam confirmationem fundari in præsentia immemorabili consuetudine, & privilegiis, quibus cum fuerit derogatum per Conc. ut supra dictum est, sequitur ut cesset etiam quodcumque jus ex dicta sententia confirmata quæsitum, ut in simili materia fuit data declaratio illustr. sac. Cong. interpretum in una Baren. jurisdictionis de anno 1589. vers. & in simili.

Nec etiam obstat, quod dispositio S. Conc. non procedat, ubi Abbas habeat quasi jurisdictionem Episcopalem, quia quicquid sit de hoc, respondebatur ex juribus datis pro parte Abbatis non probari eum habere simpliciter omnia jura Episcopalia, si non ostendat privilegium Apostolicum, cum solus Papa illa possit concedere. Abb. in c. cum contingat n. 18. de foro compet. post Joan. And. in c. cum Episcopus de offic. ord. in 6. & dixit Rota in hac causa 26. Junii 1604. coram Rever. Atrebaten. ex quibus, & aliis deductis in aliis decisionibus hujus causae, & nunc per informantes DD. perstiterunt in decisus die 6. Junii 1611. coram eodem Atrebaten.

Ad partis 5. Quæst. 2. & 3. Additio.

DE individuitate actionis hypothecariæ vid. Rot. coram Seraphino dec. 957. n. 11. quæ est supra in hoc somo dec. 108.

De punienda autem contumacia eorum, qui prætextu exemptionis resistunt Ordinario volenti exercere jurisdictionem, in cujus exercendæ quasi possessione existit. Vid. Riccinell. de jure person. l. 4. c. 6. i. n. 3. & seqq. usq. ad n. 50. Borgnin. Cavalcan. dec. 28. n. 39. & in casu speciali Episcopi excommunicantis Abbatem & Monachos resistentes visitationi. Fagnan. in c. procuratores n. 27. & seqq. de censib. & in simili de Episcopo excommunicante Baronem sibi non subiectum ob injustam detentionem bonorum mensæ Episcopalis. Rot. dec. 122. per tot. par. 15. rec.

OOO

AD